

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a Szepesi & Társai Ügyvédi Iroda (....., ügyintéző: dr. Szepesi István ügyvéd) által képviselt **Televízió Zrt.** (.....) felperesnek a jogtanácsos által képviselt **Országos Rádió és Televízió Testület** (1088 Budapest, Réviczky u. 5.) alperes ellen műsorszolgáltatási ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében a Fővárosi Bíróság 2008. évi március hó 4. napján kelt 3.K.32.193/2006/10. számú ítélete ellen a felperes által 11. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 30.000 (azaz harmincezer) forint másodfokú perköltséget, valamint az államnak - az adóhatóság külön felhívására - 24.000 (azaz huszonnégyezer) forint fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes keresettel támadta az alperes 511/2006. (III.8.) számú határozatát, melyben megállapította, hogy a „.....” schow- műsorában napján megsértette a Rádiózásról és televíziózásról szóló 1996. évi I. törvény (a

továbbiakban: Rttv.) 5/B.§-ának (3) és az Rttv. 5/C.§-ának (2) bekezdésében foglaltakat, valamint az Rttv. 5/A.§-ának (2) bekezdésében foglaltakat, és ezért az Rttv. 112.§-ának (1) bekezdés c) pontja, valamint a Műsorszolgáltatási Szerződés alapján a műsorszolgáltatási jogosultságának gyakorlását 60 perc időtartamra felfüggesztette.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. A lefolytatott bizonyítási eljárásban megállapította, hogy a műsorszámban felmerült a fizikai erőszak, illetve a veréssel való fenyegetés mint konfliktus megoldási mód. A stúdióban tettlegességig is fajult a heves vita, az alpári modorban zajló veszekedések során elhangzott trágárság messze meghaladták a II. kategóriába megengedett mértéket és az ebből eredő káros hatásokat a kisípolás sem tudta maradéktalanul megszüntetni, mivel a szereplők szájáról leolvashatóak voltak a szavak, amelyek kedvezőtlenül befolyásolhatták a fiatalok nézők erkölcsi fejlődését. A műsorszám nem élő adás volt, így a felvett anyagból a legdurvább jelenetek és a tettlegességet ki lehetett volna hagyni. A jogsértő részek, rendkívül hatásvadász módon még a műsorajánlóba is bekerültek. A műsorszámot III. kategóriába sorolva, ennek megfelelő időben kellett volna közreadni és ismertetni. A jogsértés súlyára és jellegére, illetve a felperes által már előzetesen többször elkövetett jogsértések számára tekintettel a jogkövetkezményről az alperes megfelelő szankció alkalmazásával döntött. Az elsőfokú bíróság utalt arra is, hogy nem menti fel a műsorszolgáltatót a jogsértéssel kapcsolatos felelősség alól az, hogy egy talk-show műsorról van szó, az ilyen műsorokra is egyértelműen vonatkoznak az Rttv. előírásai, a felperesnek a műsor szerkesztése révén alkalma és lehetősége lett volna a problémás részek kihagyására.

Az elsőfokú bíróság ítélete elleni fellebbezésében a felperes az ítélet megváltoztatását és a kereseti kérelmének megfelelően az alperesi határozat hatályon kívül helyezését kérte. Továbbra is vitatta a jogsértés elkövetését, álláspontja szerint a műsorszám összességében sem képi, sem hanghatásaiban nem tette indokoltá magasabb kategóriába sorolását. Előadta, hogy a show vendégei olyan emberek, akiknek az adott téma kapcsán mondanivalójuk van, az hogy ez a mondandó esetenként eltér a társadalmi konvencióktól, nem jelenti azt, hogy ezáltal a kiskorúak személyiség-fejlődésének negatív befolyásolására sor kerülne. Az elsőfokú bíróság megállapításaival szemben az adott műsorszám, így annak műfaji jellegzetessége alkalmas arra, hogy az érzékenyebb témákat, esetlegesen devianciákat, a nézők elé kellő formában tárja, s nem indokolja semmi ennek a kizártságát hanem helye kell legyen az elektronikus médiumokban. Mind a közönség, mind a vendégként ülő személyek viselkedéséből, megnyilvánulásaiból egyértelmű, hogy elítélik az erőszakot és az agresszió minden formáját, a műsorvezető pedig folyamatosan törekedett az egyes szereplők kifogásolható megnyilvánulásait tompítani, igyekezett a beszélgetéseket mederben tartani. Az alperes határozatának indokolása egyoldalú és szubjektív, mivel a műsorszám egyes jeleneteit kiemeli azok szövegkörnyezetéből, a törvénysértés alátámasztásaként lehetőséget adott a téves, a valóságtól elrugaszkodott következtetések levonására. Elismerte, hogy a műsorszám helyenként tartalmazott

a hétköznapiánál kissé agresszívabb megnyilvánulásokat, kijelentéseket, ám ezek álláspontja szerint nem tekinthető kommentár nélkül maradt megnyilvánulásoknak, ahogyan ezt az alperes állította. A műsor vezetője minden esetben látható és hallgató módon egyet nem értésének adott hangot, ezzel is elítélve a szereplők esetleges durvább kijelentéseit. A szerkesztők különös figyelmet fordítottak arra, hogy a hétköznapi ember szerint elítélendő trágár szó kisípolás útján elfedésre kerüljön.

Vitatta az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást, miszerint a családi konfliktusok megoldásának eszközeként az erőszakot helyezték volna előtérbe és tettelegesség is előfordult volna, ugyanis csak verbális módon történt utalás a fizikai erőszakra és a műsort összességében nézve a szereplő szavai pusztán üres fenyegetések, személyében egy jámbor embert ismerhettek meg a nézők, míg a hajba kapásról felperesi vélemény szerint senkinek sem juthat eszébe durva fizikai összeecsapás, inkább női vita, civakodás, ahol a két fél a nagyobb nyomtérkedvéért megfogja, esetleg megrántja a másik haját. Ezzel a megnyilvánulással a gyerekek már korán más körülmények között is találkozhatnak. A szülői felügyelettel a műsor sugárzási időpontja teljességgel alkalmas volt arra, hogy a kiskorúak felnőtt társaságában történő televíziózása megvalósuljon, ugyanis a szülők többsége, vagy valamelyike ezen az időpontban már otthon tartózkodik. Az ilyen típusú műsorokhoz szükségszerűen társuló felnőtt felügyelet esetleges hiánya már nem tehető a műsorszolgáltató felelősségévé. Figyelemmel volt az alperesi testület 1494/2002. (X.17.) számú állásfoglalásban foglaltakra, és annak megfelelően sorolta be a műsorszámot a II. kategóriába.

Fenntartotta, hogy az alperes a joghátrány tekintetében sem a választott szankció, sem annak mértéke vonatkozásában nem tett eleget az indokolási kötelezettségének, mérlegelési jogkörben hozott döntését nem indokolta.

Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. A határozatában kifejtett álláspontját fenntartotta a tekintetben, hogy a perbeli műsorszám összhatását tekintve alkalmas volt arra, hogy a 12 és 16 év közötti korosztály szellemi erkölcsi fejlődését kedvezőtlenül befolyásolja. A műsorvezető magatartása sem csökkentette ezt a hatást hiszen kellő mértékű távolság tartás, reagálás nem történt. Határozatának indokolása körültekintően és részletesen tartalmazza a jogsértésre vonatkozó megállapítását, valamint mérlegelési szempontjait a szankció kiválasztásában és annak mértékében.

A felperes fellebbezése nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésére álló videokazetta megtekintése alapján, a felülvizsgált határozatban megállapítottakkal egyezően, helyesen jutott arra a következtetésre, hogy az alperes határozata jogszabályt nem sértett. A felperes a terhére megállapított jogsértést elkövette, következményeit pedig viselnie kell. Az elsőfokú ítélet indokolásával a másodfokú bíróság mindenben egyetértett.

A fellebbezésben előadottakra a Fővárosi Ítéltábla mindenképp előtt kiemeli a média fontos szerepét az egészséges társadalom formálásában. A műsorszerkesztési

szabadság keretében a társadalmi konvencióktól is eltérően feldolgozható az erőszakos viselkedési mód, mint konfliktus forrás és megoldás, de az ilyen témájú műsorszámot magasabb kategóriába sorolva, olyan időpontban kell közreadni, amikor a 16 éven aluliak azt nem nézhetik, hiszen a jogalkotó éppen a kiskorúak védelme érdekében iktatta be a műsorszámok besorolására való rendelkezéseket, amelyek betartását az alperes ellenőrizni köteles.

Az Rttv. 5/B.§-ának (3) bekezdése szerint, azt a műsorszámot, amely alkalmas a tizenhat éven aluliak fizikai, szellemi vagy erkölcsi fejlődésének kedvezőtlen befolyásolására, különösen azáltal, hogy közvetett módon utal erőszakra, illetve szexualitásra, vagy témájának meghatározó eleme az erőszakos módon megoldott konfliktus, a III. kategóriába kell sorolni. Az ilyen műsorszám minősítése: tizenhat éven aluliak számára nem ajánlott. Az 5/C.§-ának (2) bekezdése szerint a III. kategóriába sorolt műsorszám megfelelő jelzéssel ellátva 21.00 és 05.00 óra között tehető közzé, és az 5/A.§-ának (2) bekezdése tiltja a műsorelőzetés közzétételét olyan időszakban, amikor az általa bemutatott, ismertetett műsorszám nem lenne közzétehető.

A műsorszámok kategorizálásáról az alperes 1494/2002. (X.17) határozata rendelkezik, meghatározva az 5/B.§ szerinti minősítésnél irányadó szempontokat. A műsorszámok minősítésénél a műsorszolgáltatónak szem előtt kell tartania, hogy a gyermek fejlődésében meghatározó jelentőséget tulajdonítanak a 12 és a 16 év közötti életkornak, miután erre az időszakra tehető a gyermek világképének és értékrendszerének kialakulása. E határozat indokolása szerint az ifjúság eszményképeket keres, amely számára követendő példa lehet, a televíziós hősök pedig azonosulási igényt ébreszthetnek. Ebből következően az ilyen módon besorolt műsorszámok nem csábíthatnak olyan hősökkel való identifikációra, akiket antiszociális, destruktív vagy erőszakos viselkedésformák jellemeznek, valamint nem sugallnak kettős értékrendet, amely a gyermekben identitászavart, morális bizonytalanságot kelthet.

A fenti kontextusban a másodfokú bíróság nem értett egyet a felperes fellebbezésében kifejtett érveivel, nem vitatva, hogy a hasonló műsorszámnak helye lehet az elektronikus médiumokban, de csak a megfelelő minősítéssel és megfelelő időben való közreadásával.

Az alperes a műsorszám egészére folytatta le ellenőrzését, tényállási elemként mutatta be azokat a szegmenseket, amelyek a műsorszám magasabb kategóriába való sorolását indokolják, melyek a besorolás minősítése tekintetében, megalapozzák az alperesi álláspontot, melyet az elsőfokú bíróság részletesen kifejtve helytállóan elfogadott.

A másodfokú bíróság álláspontja teljes mértékben megegyezik az érintett jelenetek kapcsán kifejtett álláspontokkal, ugyanis a felperes a feldolgozott témában olyan képi illusztrációt (hajba-kapás) és vulgáris szópárbajnak engedett teret, mely az erőszakos konfliktus megoldását magában hordozta, elsősorban a kiskorúak

erkölcsi fejlődését negatív irányba befolyásolva, az pedig meghaladta a II. kategória kereteit.

Az alperes határozata a szükséges mértékben tartalmaz indokolást úgy a jogkérdésben, mint a kiszabott szankció vonatkozásában, így az anyagi és eljárásjogi jogszabályoknak megfelelt, annak megváltoztatása vagy hatályon kívül helyezése a Pp.339.§-a szerint nem volt indokolt.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp.253.§-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az alperesnek a másodfokú eljárásban felmerült költségének megfizetésére a Fővárosi Ítéltábla a felperest a Pp. 78.§-ának (1) bekezdése alapján kötelezte, míg a fellebbezési illetéket a felperes a 6/1986. (VI.26) IM. rendelet 13.§-ának (2) bekezdése alapján köteles viselni.

Budapest, 2008. évi szeptember hó 25. napján

Dr. Rothermel Erika s.k. a tanács elnöke, **dr. Losonczy Erzsébet** s.k. előadó bíró,
Huszárné dr. Oláh Éva s.k. bíró

A kiadmány hitelül: